

(2) ΙΑΦΟΛΟΙΟΥΣ

Φυσικά προστατώσα να κρύψει το σκατα-εμένο χέρι του
έτσι κρατούσε πάντα μία σημαία.

518

(3) ΙΑΦΟΛΟΙΟΥΣ Β

Κάθε φορά που μου πρόσφεραν μία καρέκλα έπεφτα στην παγίδα.
Έτσι στέκομαι: χέρια πόρα όρθιος πιά ν' άκουω τη Διεθνή.

519

++ + Η ΠΟΙΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ (20)

«Θα ξαναβρωμε;» πότρηα. Ο άλλος χάρει είνε, αλλά δέν έγρασε
ώς έμένα — όμοσ ένωσα μετά μου χάρει άλλωστρο και γλωσ.
Φυροσε λιγο. Βεβόδ.
Κι ίσως άλλωλερ ή ποίση, να είναι αυτη ή άνανερση που δέν
άκουστροσε και τη συμπλήρωσε ο σρωαρχμόσ του άγέρα κι ή
άναλή έργια του πεγγαριού.

(21) Η ΠΟΙΗΣΗ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ

Ένα πουλι κάθισε πάνω σιά κάμαρα του κίμου, χάρει είνε
στην κοπέλα της βρανρας, αλλά έκείνη δέν άκουσε. Βούλε ο χά-
σμος από τά τρέτλια.
Και τότε ακάστροσε πός αυτη τη σκηγή θα τη θυριθώ χάρσε,
ύστερα από γρόνια, και θα κλάψω άνασρηγάρτος.